

Tuindagboek

Irene Landegent

4 juli 2015 - Onder de kastanjeboom

Binnen Aurum bestaat al jarenlang een tuingroep met vrijwilligers die ervoor zorgt dat het Aurum is omgeven door prachtige bomen en planten. Het verzorgen van natuur is een weldaad voor lichaam, ziel en geest en past in het kader van "gezond makende krachten". Heb je zin om mee te doen met deze tuingroep, neem dan contact op met Maaïke Kroese (06-23209116). Om een indruk te krijgen van het reilen en zeilen van de tuingroep volgt hier een dagboekimpressie van een van de vrijwilligers.

Nooit gedacht dat ik in de tuin zou gaan werken op een zonnige dag met een temperatuur van 30°C+. Het lukt wel met een zacht windje en een hoed op. De dag begint met een lekkere kop sterke koffie met geklopte melk en een stuk uit Marij's chocoladetaart met banaan. En de banaan is herkenbaar.

Aanwezig: Maaïke, Marieke, Marij, Ans, Garicia, Renske, Wil, Richard en Irene.

Marieke heeft de waterslang al uitgelegd en de nodige voorbereidingen gedaan voor het hakselen. Richard hakselt. Marieke is hier en daar als een vliegende kiep. Zo mooi is de tuin om deze tijd van het jaar. De hoofdkleur van de achtertuin is op dit moment het lichte lila van de malve's. De kleur van de rozen in het sleedoornperk lijkt er lichter door.

De zalmkleurige stokroos op de gang groeit overvloedig. Zo uitbundig als deze plant al jaren uitloopt. Er is een andere felrode stokroos dicht bij het hek naast Wil's driehoek. Voor mij vergoedt het een beetje het verlies van de rode stokroos bij het achterhek.

De tweede koffie wordt gedronken onder de kastanjeboom. Zo prettig kan dat zijn. Groepjes spreken met zachte stem. Een koel gevoel onder het dichte gebladerte.

Volgens de folder van De Hortus komt dat doordat bomen water verdampen. Dit verdampen kost energie, waardoor de temperatuur in de kroon van de boom lager is dan in de directe omgeving. Hierdoor is het 's zomers in de omgeving van bomen aangenaam koel. Het is moeilijk om je los te maken van de tuin; nog even dit, nog even dat. Ans blijft bezig. Onder de kastanjeboom gezeten zingt Irene haar toe: "... niet scheiden. Maar het gaat voorbij, voorbij". Het geeft weinig resultaat. Wel komt de ontboezeming van Ans dat zij ooit in een koor heeft gezongen. Hebben wij dat allemaal niet in een of ander deel van ons leven? Ondanks alle hitte is er veel gedaan in de tuin; het is goed te zien wanneer wij naar huis gaan. Dag tot de volgende keer.

